

Sümeyye Anadol

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.12.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acıya Uyuştum Ben

Acıya uyuştum ben, duyguya hissizleştim
Kalbimi deşenleri idrak gücümü yitirdim
Oysa daha geçen gün yanıyordu
Beynim, içim, tuzlu gözyaşlarım

Bu dünyayla irtibatım kopmuş
Ben oluş aleminden kovulmuşum
Zıdlıklar hiç olmuş her şey tek olmuş
Mutluluk hiç yokmuş üzüntü de neymiş?

Oysa daha geçen gün gülüyordum ben
Kahrolurcasına ağlıyordum
Sahip olamadıklarım için üzülüyordum
Şimdi can'ım bile bana fazla

Acıya uyuştum ben, unuttum
Mutluluğu, korkuyu, sevmeyi hatta sevmeyi
Bir yemeğin, sıcak bir yuvanın huzurunu
Sevdiklerinle içilen çayın neşesini, unuttum ben
Acıya uyuştum ben

Sümeyye Anadol

Ağrılı akşam

Bir ağrı kesici aldığımdan beri iyi değilim
Çekip çıkarsın biri karanlığımdan
Ağrılarımdı dindi ama ruhum çok yorgun
Ruhum sessiz, heyecansız, durgun

Odamı kararttı çekip giden güneş
Yatsı ezanı okunuyor
Biri çekip çıkarsın karanlığımdan
Minareden salatı ummiye korona günlerinde

Üzerimdeki yorganmış sanki
Beni ağrılarımdan ve ağırlıklarımın koruyan,
Sanki aydınlansa odam
Görünmez düşmanlarım beni fark edecekmiş

Böyle duruyorum ama
Çekip çıkarsın biri odamdan beni

Sümeyye Anadol

Aşka Ait Olana

Onaltı yaşında
Ceketin, kunduran, saçın, sakalın
Bizim dünyamıza ait değildin
Bir roman karakterini andırıyordun
Ağlıyordun
Sigaranı sevdiğinin dudakları sanıyordun

Güzel sevmeklerin adamları
Onlardan biriydin
Aynı destansı sonu
Hem bir kere değil sayamadığım kere
Gün doğumu ve ölümlü misali çok kere
Yaşadın

Kuşluk vaktinin esirgeyen güneş ışınları
Saçlarının rengini tenime yansıtırdı
Bir neşe gelir içime oturur kuşlarla birlikte cıvıldardı
Ne ağaçların gölgeleri üşütür
Ne güneşin parlak ışınları kavururdu
Ben seni dinlerdim
Herkes gibi sıradan sandığın hayatın
Sonraları bir ergenlik diye nitelediğin aşkın
Benim hayatımın eksikliğini bile kapardı

Sen kendini çok güçlü sanıyordun
Ağlamamayı bir meziyet sayıyordun
Ağlamıyordun
Doluyor doluyor taşmıyordun
Gözyaşların acıya ait değil sevince ait değil
Sevgiye aittiler
Sen bir romana değil bana değil ona değil aşka aittin.

Sümeyye Anadol

Belki ağlattığım kadar ağlıyorum

Belki ağlattığım kadar ağlıyorum
Mesefeler bileklerimi bağlıyor
Ne yöne dönsem çaresizliğim yüzüme tükürüyor
Ne yana dönsem bir anı boğazımı düğümlüyor
Bir tesadüf karşılaşma ihtimalimiz yok
Aynı şehrin havasını solumuyoruz artık
Sana dair tüm tahminlerimin bittiği yerdeyim
Şunu yapıyordur diyemeyecek kadar uzak
Bunu hissediyordur diyemeyecek kadar yabancı
Belki ağlattığım kadar ağlıyorum
Dik durduklarım kadar sürünüyorum
Hiç hasret çekmediğim kadar kavruluyor yüreğim
Hiç merak etmediğim kadar meşgul beynim

Sümeyye Anadol

Bir Şey olsun

İçimde bir bekleyiş var
Hayattan bile bir beklentim yokken
Bir Şey bekliyorum
Farkında olmadan olacak olanı arıyorum
Bu sessizliğin sonu var biliyorum
Biliyorum güneş her gecenin sonu yine doğar
Her sükutu bir ses böler
Bekliyorum uyumuyorum durmuyorum arıyorum
Bir Şey olacak
Hiçbir Şey olmasa
Derin bir çukura derin bir sessizliğe derin bir karanlığa gömüldük sanılsa
Vuslattır o aslında
Bir Şey olsun istiyorum karanlığım parçalansın sessizliğim delinsin istiyorum
Yarın değil bu gece
Bu gece bir Şey olsun istiyorum

Sümeyye Anadol

Dengeyi yaşamak

Dengeyi yaşamak
İçimde bir deli ırmakla
Hiçbir şeyi umursamadan
Bu da geçecek umuduyla

Göl sakinliğini hedeflemek
Denizimdeki dalgaları söndürmek
Duygularıma dur diyebilmek
Bilsen ne imkansız

Insanız güleriz ağlarız
Pişmanlıklara deneyim
Ölüme öğretmen gözüyle
Ölse bakamayız

Derdimiz olur bir küçük
Aşkımız olur çok büyük
Terazi de şaşırır
Kolları kırılır

Sümeyye Anadol

Dilemma

Kabullenemediğim bir şeyler var içimde
Yeterli olmak duygusundan çok uzağım
Ve sonsuz "çabalama" kararına karşılık
Hep tek başımayım

İçimi her gün farklı dertler kahrediyor
Bazen dünya dertleri uyutmuyor
Bazen dinime, milletime hizmet edemeyişim.
Acizlik zorluyor ruhumu ve bedenimi

Hep bir engel bulup buluşturuyor hayat.
Her şey, artık çok geç olduğunda dikiliyor,
Tam karşıma ve aşılmaz duvarlar.
Ve ben, her zaman insanlardan uzak.

Kucağına kaçtığım yalnızlık,
Kalabalıklardan daha çok acıtıyor.
Bir insana uzanasım gelse,
Çok geçmeden kolum kırılıyor.

Vicdan acım dinmek bilmiyor,
Yaptıklarım ve yapmadıklarım;
Bir gün eğlenemediğim için mutsuzum,
Diğer gün eğlenmiş olmak ruhuma eziyet.

İşte modern çağım ve inandıklarım,
Böyle çatışıyor bizzat benimle.
Boş durmamak en iyi ilaç fakat
Nereye koşacağımı da biliyor değilim.

Sümeyye Anadol

Farkındalık ile Aynılık Arası

Kabullenemediğim bir şeyler var içimde
Yeterli olmak duygusundan çok uzağım
Ve sonsuz "çabalama" kararına karşılık
Hep tek başımayım

İçimi her gün farklı dertler kahrediyor
Bazen dünya dertleri uyutmuyor
Bazen dinime, milletime hizmet edemeyişim.
Acizlik zorluyor ruhumu ve bedenimi

Hep bir engel bulup buluşturuyor hayat.
Her şey, artık çok geç olduğunda dikiliyor,
Tam karşıma ve aşılmaz duvarlar.
Ve ben, her zaman insanlardan uzak.

Kucağına kaçtığım yalnızlık,
Kalabalıklardan daha çok acıtıyor.
Bir insana uzanasım gelse,
Çok geçmeden kolum kırılıyor.

Vicdan acım dinmek bilmiyor,
Yaptıklarım ve yapmadıklarım;
Bir gün eğlenemediğim için mutsuzum,
Diğer gün eğlenmiş olmak ruhuma eziyet.

İşte modern çağım ve inandıklarım,
Böyle çatışıyor bizzat benimle.
Boş durmamak en iyi ilaç fakat
Nereye koşacağımı da biliyor değilim.

Sümeyye Anadol

Heyokaya

Hiçbir duygu kalıcı değil
Zaman küllendiriyor her şeyi
Anı bırakıp anılarda yaşıyorsun
Sonra bir bakmışsın andan başka her şey kül

Bir adam var
Dini yok ama peygamber
Bir adam var
Kitabı yok ama yazar

Bir ben varım etiyle kemiğiyle insan
Heyokaya meydan okuyorum
Sen çıldırmışsın diyorum
O an çıldırıyor, içindeki volkan ağlıyor

Ateş demiri şekillendirir merhamet insanı
Anlaşılamamanın acısı yalnızlık
Kibrin sonu selamete varmıyor
Düş içinde düşlemek anlamsız

Sümeyye Anadol

İçimdeki haykırışları susuyorum bu gece

Onulmaz bir yalnızlığın pençesinde kıvranır gecelerim
İstiraplarıma sığınır insan olmanın acısını yaşarım

Kimliğimin kıymetsizliği dert olur
Bir kimliğe sahip olmak dert olur

Bir yanım hiç olmak ister
Diğer yanım ağaç olup kök salmak

Bazen hayatın tüm güzelliği bir gündeğumu
Bazen hayatın bütün rezilliği bizzat kendisi

Sevgi tek anlam
Ya da sevgi de determinist öyle boş

Bir var bir yok umut
Tek var umut

Su gibi olmak istesem de bildiğin kayayım
Hiç olmanın huzurunu reddediyorum

Güneş beni nasıl terk eder küsüyorum bu gece
İçimdeki haykırışları susuyorum bu gece

Sümeyye Anadol

İhtimal

Zayıf ihtimallere inanma eğilimim var benim
Küçük umutlara tutunma
Hayaller kurma
İçim içime sığmaz o anlarda
Bulunmaz ellerimde bir şey ama
Neşe akar ceplerimden
Melankolik uykularım bölünür
Hayat anlam kazanır
Yokluğumdan varlık taşar
Kara bulutlar yağmurun
Yağmur gökkuşağının habercisi olur
Üşümek ıslanmak rüzgarda uçuşmak
Gözlük camlarıma musallat olan damlalar
Beni çıldırtamaz
Yoksulluğumdan varlık
Gözlerimden umut taşar

Sümeyye Anadol

İntihar

Her şeyi tükettim doğal olarak tükendim
Hayat adil değildi
Umutsuzluk kanıma işlemiştii
Bileklerimi kesecektim

Bu habis kan akacaktı
Ruhum hapisanesinden kaçacaktı
Bedenim ölecekti
Varlığımı yokluğuma tercih edene ihanet edecektim

Ben kaybedecektim
Yakacaktım
Köprüden düşecektim
Yanacaktım

Dünyayı cennet
Oyunu gerçek sandım
İmtihan vaadini unuttum
Şeytanın yolunu tuttum

Elimi taşın altına koydum
Parmaklarım ezilince ağladım
Dünya değişsin istedim
Kendim değişmedim

Ruhumun prangası nefsimmiş
Hayat da benim çizgimmiş
Tutunacak dal umut
Çabalamak tek çareymiş

Sümeyye Anadol

Kendimi mahkum ettim

Kendimi mahkum ettim
Biliyorum, kollarımı da ben kelepçeledim
Aşamayacağım duvarlar diktim dört yana
Sonra isyan ettim, yardım diledim

Ağzıma fermuar diktim
Konuşamamaktan şikayetçiydim
Kendi yarattığım korkulara
İman ettim, ibadet ettim

Sümeyye Anadol

Mevsim

Her doğan günü, deveren eden geceyi
Şonsuz sanırken lme rağmen
zerinde yürüdüđümüz Ąemberi
Varoluşum varoluşunla anlam buluyor
Mevsim bitmeden sev beni

Sümeyye Anadol

Öldün sayıyorum

Güzel duygular herkese rağmen sanıyordum
İnsanın içinden gelir, dışa bağlı değil
Sebepsiz bir mutluluk var sanıyordum

Sonları biliyordum da
Bizim sonumuz yok sanıyordum
Öldün sayıyorum

Saygı olmadan sevgi yaramaz biliyorum
Emeksiz sevgi birleştirmiyor
Yüzyıllık klişeyi yaşıyorum

Sonraki zaman pişmanlığından korkup günümü yakamam
Düzelirsin umuduyla yaşayamam
Öldün sayıyorum

Umutsuz bir uğursuzluk altında
Boşa giden dakikaların hesabı verilemez
Geçen zamanımı geri istiyorum

Yanılsamalarla geçen hayat
Şen bir yanılsama ben hep yanılan
Öldün sayıyorum

Sümeyye Anadol

Sen beni severken güzelsin

Bulutlar pembeyken güzel
Kuşlar uçarken güzel
Sen beni severken güzelsin
Çiçekler ilkbaharda güzel
Yapraklar sonbaharda...
Sen beni severken güzelsin
Toprak kokusu yağmurdan sonra güzel
Yağmur bitimindeki gökkuşağıyla...
Bekleyiş vuslatla güzel
Sen beni severken güzelsin

Sümeyye Anadol

Yakınımdaki Uzağın Gözleri

Sen göz ilişimdeyken ben korkardım
Kafamı çevirmekten gözlerimi dikmekten
Sanki bir bakışım beni eleverecek
Sanki bir bakışım seni delip geçecek
Sen göz ilişimdeyken benim içim gülerdi
Seni göreceğ neşesiyle acılan gözlerim muradına ererdi
Gözlerim gözlerine değecek olsa kıyamet sanırdım
Yer yarılınsın diye yerlere bakardım
Sanki bir bakışın nefesimi kesecek
Sanki bir bakışın gözlerimi eritecek

Sümeyye Anadol

Yüreklerle düşen korlar nice yürekleri harlar

Yüreklerle düşen korlar nice yürekleri harlar
Umut, bir yüce dağ arkanı yasla
Umutsuzluk, vahası olmayan sonsuz çöl otur ağla

Bir adım yeter yola başlamaya
Bir adım yeter onu tamamlamaya
Oturma, durma, ağlama, karalar bağlama

Gün gelecek devranı da biz döndüreceğiz
Biz bizden taşarak yükseleceğiz
Haklının Haklının hakkını gözeteceğiz

Yalnızlığımız bize hırs olacak
Çaresizliğimiz arayışımız
Prangalarımız dahi silahımız

Sümeyye Anadol